

عنوان مقاله:

معماری بومی مساکن سردسیری منطقه مورد مطالعه شهرستان خوی

محل انتشار:

نخستین همایش سراسری بومی سازی مقررات ملی ساختمان (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مصطفی قربان موحد - کارشناس ارشد برنامه ریزی محیطی

مهدی جعفری - کارشناس ارشد برنامه ریزی محیطی

خلاصه مقاله:

معماری بومی هر اقلیم به عنوان میراثی ارزشمند از پیشینیان به ما رسیده و درموردی به الگوهایی برای معماری جهان تبدیل شده است. در مناطق مختلف ناهماهنگی بین شرایط آب و هوای داخل و خارج موجب شده بسیاری از معماران توجه ویژه ای به طراحی مساکنی داشته باشند که علاوه بر حفظ هویت بنای بومی منطقه به الگوی ساخت و آسایش انسان در محیط نیز پرداخته شود. در این مقاله برای دستیابی به الگوی مناسب معماری مناطق سردسیر از روشهای ترجونگ و شاخص دمای موثر استفاده شده است. نتایج نشان میدهد در 5 ماه از فصول سرد سال استفاده از وسایل گرمازا در طول شبانه روز الزامی بوده و تنها در دو ماه مه و سپتامبر شرایط آسایش حرارتی در شبانه روز برقرار است. طبق روشدما موثر نیز در ماه های ژوئیه و اوت شرایط عدم آسایش حرارتی از بیوکلیمای گرم برقرار بوده و نیاز به سایه وجود دارد و در بقیه ماه های سال شرایط آسایش در بعضی مواقع از شبانه روز فراهم است.

کلمات کلیدی:

الگوی معماری، اقلیم سرد، خوی، منطقه آسایش، بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/159938>

